

Keihard steun nodig voor allerarmsten

Veel indrukken, arme mensen die heel open en gastvrij hun bedrijfjes, huisjes en leven laten zien met een lach op hun gezicht. We zien enorme verschillen tussen de scholen en vooral veel uitdagingen. Tijdens dit projectbezoek groeit ons respect voor de mensen, die ondanks alles de allerarmsten blijven steunen.

*Projectbezoek India
oktober 2025*

Hansa

Dit keer bezoek ik de projecten samen met bestuurslid Igo van Lin, zijn zoon Arjen en vrijwilliger Marcel Kuijpers. We starten in Hansa-Khunti, Jharkand, waar het zo geregend heeft dat de binnenwegen te modderig zijn en een brug is weggeslagen. Normaal stopt de regentijd half september, maar de laatste jaren regent het langer door.

De kost verdienen

We ontmoeten mw. Kiran, een jonge vrouw die in mei haar dansschool heeft geopend, omdat ze het belangrijk vindt dat ook de jeugd buiten de grote steden de kans krijgt om te leren dansen. Dankzij de donateurs aan Solidair met India, kreeg ze vijf jaar intensief les tijdens de 'summercourses' in Jamtara. Dat smaakte naar meer: ze volgde een professionele dansopleiding en ging optreden. Nu is ze weer terug in de regio en gaat ze de kost verdienen met haar eigen dansschool. We krijgen een mooie voorstelling met hele jonge kinderen, jonge vrouwen en na afloop dansen we zelf ook mee.

Biggen en bonen

In het afgelegen gehuchtje Perka bezoeken we een vrouw die met steun van onze donateurs een winkeltje is begonnen onder de luifel van haar huis. Zo probeert ze een inkomen te verdienen, zodat ze voor haar zoon kan zorgen. Daarna mogen we de 'local community' drie jonge fokzeugjes schenken, die met hun nageslacht moeten gaan zorgen voor de productie van vlees. We overhandigen aan drie gezinnen een zak met daarin een spartelende big! We wandelen door de velden waar bonen worden geteeld en mw. Selia laat zien waar ze de biggen heeft gefokt. Weer terug in het dorpje waar vijf families wonen, mogen we homebrew 'rijstbier' proeven en krijgen we een grote zak kousenband (soort lange sperzieboon) aangeboden. We zijn ontroerd, omdat ze delen met ons wat ze hebben: hartverwarmend!

Geen elektriciteit op school Jamhar

Als we bij de school in Jamhar aankomen, worden we feestelijk ontvangen met live muziek. Tijdens de rondleiding praten we met schoolleider Fr. Sylvanus over zijn worsteling, om de school met 510 leerlingen draaiend te houden met beperkte middelen. In de oudbouw zitten leerlingen op de grond. Hier is geen elektriciteit, dus ook geen licht of ventilatoren in klassen van 50 tot 60 kinderen en dat in deze hitte!

Gelukkig is er verderop een nieuwe school gebouwd, waar sinds september 2024 de kinderen van 9 tot 15 jaar les krijgen. Dit is een flinke vooruitgang vergeleken met het oude gebouw. Op het platte dak van de school hebben we een indrukwekkend gesprek met de twee paters over de mensen die leven op dit afgelegen platteland. Ze zijn enorm dankbaar voor de financiële steun, die het mogelijk maakt om kinderen hier de komende vijf jaar onderwijs te laten volgen. Hun ouders kunnen dit niet opbrengen, omdat ze nauwelijks inkomen hebben.

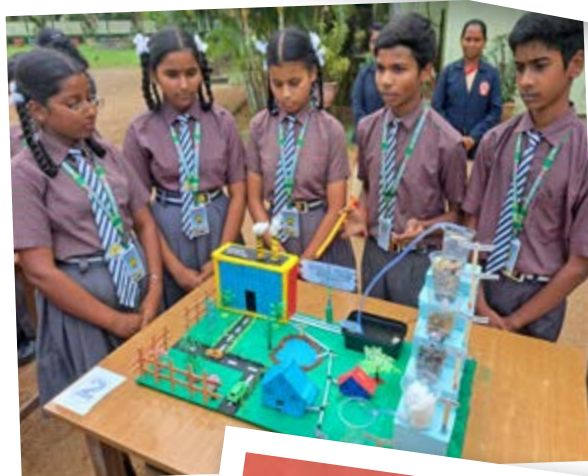

Uitbreiding jongensinternaat Hansa

De volgende dag wordt het nieuwe jongensinternaat op de schoolcampus in Hansa geopend. Al vroeg worden we gewekt door de voorbereidingen en als we naar buiten lopen, zitten ruim 1.000 kinderen op ons te wachten op een enorm tapijt voor het versierde podium. We lopen in een soort processie met traditionele drums, zang en dans naar het nieuwe internaat voor 60 jongens, dat afgelopen jaar boven de eetzaal is gebouwd dankzij een flinke investering van onze donateurs. Hard nodig, want de huidige slaapzaal was gebouwd voor 80 jongens en inmiddels verblijven er 134. We mogen een plaquette onthullen en een lint doorknippen. Fr. Clastus zegent de nieuwbouw en we gaan terug naar het podium voor een prachtige voorstelling met traditionele dansen uit de verschillende regio's in India en diverse toespraken. Aan het eind van de festiviteiten mogen wij als gasten ook het podium op om te dansen, tot grote hilariteit van de kinderen. Daarna lopen we naar de school, waar we de 'science expo' bewonderen en de leerlingen via hun maquette uitleggen hoe waterzuivering, zonne- en windenergie werkt.

Eten op school Bande

Na de lunch bezoeken we de Bande school, waar donateurs van Solidair met India de salarissen van drie leerkrachten betalen. De kinderen wachten ons op en samen wandelen we naar het klaslokaal. Hier zien we verstelde bloesjes met speldjes in plaats van knopen. Ze krijgen eten: iedereen rent naar de kraan om zijn of haar roestvrijstalen bord af te spoelen en het is mooi om te zien hoe de oudere kinderen helpen met opscheppen.

Drainage schoolplein Hansa

Dan gaan we naar de nieuw gebouwde Engelstalige school, die vorig jaar in gebruik genomen is. We zien bouwvakkers die druk bezig zijn een muur rond het terrein te metselen en vier klaslokalen bij te bouwen. Omdat het terrein laag ligt, is er drainage nodig, zodat het water snel kan worden afgevoerd: belangrijk bij zware regenval. De verschillen tussen de scholen die we gisteren en vandaag zagen zijn enorm. Iedereen (leerkrachten en de norbertijnen) werkt keihard om het niveau van de opleidingen te verbeteren.

Bijles en sport

's Avonds lopen we naar de kinderen, die dagelijks bijles en huiswerkbegeleiding krijgen op de campus. Even verderop zien we jongens fanatiek een wedstrijdje spelen tijdens de voetbal- en hockeytraining. Allemaal mogelijk gemaakt door onze donateurs. Ook brengen we een bezoekje aan het internaat, waar onder leiding van vier zusters 95 meisjes verblijven. De meisjes verzamelen zich schoorvoetend in de centrale hal en zingen een hartelijk welkomstlied.

Terug in de priorij bespreken we de huidige projecten en de behoeften voor de toekomst. Het aantal uitdagingen lijkt onuitputtelijk, ook vanwege de steeds veranderende overheidsregels: er blijft werk aan de winkel!

Jabalpur

Improviseren

Gisteren kwam het bericht, dat we het programma van onze reis moeten aanpassen. Door de situatie in Indara-Mirpur-Ghosi is het niet verantwoord om daar met vier witte mensen de projecten te bezoeken: drie scholen, een jongens- en een meisjesinternaat, de zelfhelpgroepen voor vrouwen, drie tuition centres en de medische post. Een heel treurige situatie, waar we helaas aan moeten toegeven. Projectcoördinator Fr. Raimant gaat het programma aanpassen: improvisatievermogen is hier een eerste levensbehoefte.

Extreem moeilijke omstandigheden

Vroeg op vanmorgen voor een lange autorit naar Jamtara. Dus geen ontbijt, maar hup, karren! We rijden ongeveer 10 uur met paar tussenstops en worden op de Abdij van Jamtara hartelijk ontvangen door abt Arul Amalraj en zijn team. Het is een emotioneel weerzien, ook omdat de spanningen tussen de overheid en de christenen zich concentreren in deze regio. Laat in de middag bespreken we de projecten in Indara, Mirpur en Ghosi. Naast het zakelijke aspect, staan we stil bij de extreem moeilijke omstandigheden waarmee Fr. Marcus, Fr. Libnus en hun mensen te maken hebben. We zijn er allemaal flink door geraakt en er vloeit hier en daar een dikke traan. Wat hebben we veel respect voor deze mensen, die zoveel moeten opgeven voor steun aan de allerarmsten.

Vrolijke muurschilderingen

Vandaag bezoeken we twee scholen. Op de 'Holy Cross school' geeft Fr. Sengol ons een rondleiding. Het is een kleurrijk geheel met mooie educatieve muurschilderingen in de klassen en zelfs de traptreden worden gebruikt om de leerstof aan te bieden. Ze vieren het 50-jarig bestaan van de school met diverse festiviteiten. Tijdens de projectbespreking brengt hij een aantal noodzakelijke investeringen naar voren, zoals een toiletblok en drinkwatervoorziening voor de kinderen, uitbreiding van de bibliotheek, een camera- en omroepsysteem in de klassen.

Nieuwe praktijklokalen

Daarna rijden we door naar de Nirmala school in Ghamapur, waar Fr. Xavier de leiding heeft. We worden uitgebreid geïnformeerd over het reilen en zeilen van deze school met 800 leerlingen, die 70 jaar geleden werd gestart en stapje voor stapje is uitgebreid. Mede dankzij onze donateurs wordt een nieuwe zijvleugel gebouwd, zodat ze de bovenbouw kunnen voorzien van biologie-, scheikunde- en natuurkunde-praktijklokalen, verplicht vanuit de overheid. De betonvloer voor de eerste verdieping is net gestort en we lopen door een 'bos' van steunpilaren naar boven.

Het is een dynamisch geheel op het schoolplein: aan de ene kant bouwvakkers, aan de andere kant kinderen die hun lunch opeten. Bovendien spelen de leerlingen vandaag een volleybaltoernooi en we mogen de wedstrijd openen met de eerste opslag. Daarna spreken we over de voortgang van de projecten die door Solidair met India zijn gefinancierd en legt Fr. Xavier uit wat nodig is voor de toekomst.

's Avonds maken we uitgebreid kennis met de paters in de abdij, variërend in leeftijd van 25 tot 85 jaar. Ongelofelijk wat vooral de ouderen hebben meegemaakt in hun leven en waar ze zijn geweest, in een tijd dat reizen veel ongebruikelijker en moeilijker was.

Onderwijs dankzij schoolbus

De volgende dag bezoeken we de Abt Baeten school, gerund door Frs. Arulanandu en Sandeep. Zoals op alle scholen in India, hangt in de kamer van het schoolhoofd een groot tv-schermbord, waarop de live beelden van camera's te zien zijn, die in de klaslokalen en de gangen hangen. Dit beschermt docenten en schoolleiding tegen valse beschuldigingen van kinderen en hun ouders. Drie schoolbussen halen kinderen uit de omliggende dorpen op, zodat ze naar school kunnen komen en onderwijs krijgen. Eén van de bussen moet dringend vervangen worden, na 15 jaar trouwe dienst. We praten over de financiering en waarom de ouders slechts voor het onderhoud, brandstof en de chauffeur betalen en niet voor de afschrijvingskosten van de bus. De schoolleiding geeft aan dat veel ouders moeite hebben met het kunnen betalen van school- en busgeld: het zijn veelal migranten zonder vast werk.

Regenwater afvoeren

De Augustinus school heeft een ander probleem: door de oprukkende bebouwing in de omgeving lukt het niet om regenwater af te voeren. Het water van de daken en verhardingen kan niet goed infiltreren in de ondergrond, waardoor het op het laagste punt bijeen komt. Helaas is hierdoor het sportveld een moeras geworden. We zien dat de problemen voor de scholen vanuit alle mogelijke hoeken kunnen opduiken en dat het managen vaak neerkomt op het omgaan met de steeds veranderende omstandigheden en overheidsrichtlijnen. O ja, het is zaterdag, niks van gemerkt: de kinderen gaan gewoon zes dagen in de week naar school.

Microkrediet voor werk & inkomen

Om kwart voor acht horen we de paters 'Happy Birthday' zingen. Het klinkt als een klok en het betekent dat we taart krijgen bij het ontbijt. We gaan naar het Jogni Training Centre en worden ontvangen door Frs. Thomas en Mathias en hun staf van maatschappelijk werkers. Zij runnen een avondschool voor 400 kinderen, verspreid over vier locaties. Verder bezoeken ze jaarlijks 200 dorpen, om te kijken of tbc aanwezig is, geven voorlichting en begeleiding tijdens het genezingsproces en verstrekken voedingssupplementen. Zo kunnen besmette personen werken aan hun herstel en wordt verdere verspreiding van de ziekte voorkomen. Verder helpen ze vrouwen aan werk, zodat ze zelf een inkomen kunnen verdienen voor hun gezin. Ze begeleiden 19 zelfhulpgroepen, waarin vrouwen geld bij elkaar leggen om samen een bankrekening te kunnen openen en geld te kunnen lenen. Met dit microkrediet (startbudget) helpen de vrouwen elkaar om beurten met het opzetten van een winkeltje, een kapsalon, het kopen van geiten, het maken van bakstenen, het kweken en verkopen van fruit en groenten. Zo worden de vrouwen in staat gesteld om zelf inkomen te genereren, waardoor de voedingsgewoonten en de gezondheidssituatie van hun gezin verbeteren. Door het extra inkomen kunnen hun kinderen naar school gaan in plaats van te werken op het land.

Mediaproducties zorgen voor inkomen

Vier professionals geven hier beroepsonderwijs op het gebied van media, computervaardigheden, naailes en rijles. Met name de mediatrainingen zijn van zeer hoog niveau. We krijgen diverse producties te zien en een korte speelfilm, die ze hebben gemaakt als afstudeerproject. Alles is ter plekke gefilmd, gecomponeerd, en gespeeld en geacteerd. De film is oprecht een tranentrekker met mooi acteerwerk en prachtige muziek. Op een bord staat de planning van producties waarvoor ze ingehuurd zijn: twee vaste krachten en een netwerk van freelancers die hier de training hebben gevolgd, verdienen hiermee een inkomen. Nu ze een goede reputatie hebben opgebouwd, worden ze veel gevraagd en moeten opdrachten weigeren, omdat ze onvoldoende apparatuur hebben: het huren van een professionele camera en geluidsapparatuur is duur en kost zo'n 25% van een productie. Vandaar dat er behoefte is aan nieuwe apparatuur, om het succes te kunnen voortzetten.

Naailessen

Daarna bezoeken we de naailessen en krijgen te zien welke kledingstukken de dames uit de omgeving hier leren maken. Het lukt nog niet om de marketing van de producten van de grond te krijgen, maar daar wordt wel over nagedacht in de vorm van een online shop. Veel plannen lopen vertraging op door de onzekerheid die de houding van de overheid hier veroorzaakt.

Mandla – waar het allemaal begon

We rijden naar Mandla, de plek waar de Nederlandse norbertijnen ruim 100 jaar geleden begonnen zijn met hun missie-werk. Zij staan bekend als ‘De 50 van Berne’. Stichting Solidair met India organiseert de laatste jaren reünies met hun families om de relaties te hernieuwen, het verleden te vieren en om via hun netwerk eventuele nieuwe donateurs te vinden. Destijds hebben Jan van Schijndel en Dorus van Kessel hier midden in de jungle het Katra ziekenhuis gebouwd. Dat oerwoud bestaat niet meer: overal wonen mensen en wordt voedsel geteeld. Intussen wordt het ziekenhuis gerund door het bisdom, dat de afgelopen jaren flink heeft geïnvesteerd

in uitbreiding en verbetering van de logistiek. Bovendien leiden ze verpleegsters op, die verblijven in een hostel op de campus. Probleem is het vinden van artsen, die bereid zijn om op deze afgelegen plek te werken: in de stad kunnen ze veel meer verdienen, omdat daar de meeste mensen wonen. Daarna rijden we door twee dorpen waar tribals wonen: Aam Goavn en Padmi. De armoede is verschrikkelijk, we zien zelfs mensen die nauwelijks kleren aan hebben.

Elke dag een nieuw avontuur

We ronden ons bezoek af: Abt Arul, provisor Lourduraj en prior Jayprakash vertellen hoe moeilijk de situatie is voor minderheden onder het huidige Hindoe nationalistische bewind. De scholen liggen onder een vergrootglas en moeten continu voldoen aan nieuwe regels; ouders worden opgezet tegen de schoolleiding, waardoor het nog moeilijker is om schoolgeld te innen. Hierdoor is de situatie penibel, wat uiteraard veel stress veroorzaakt. Elke dag is een nieuw avontuur en steeds moeten ze scenario's bedenken, wat te doen. Uiteraard bespreken we de (impact op) actuele projecten en de behoeften voor de toekomst.

Mumbai

Zandtekeningen en voedselpakketten

In Mumbai valt de bekende warme deken over ons heen: hoge temperatuur én luchtvochtigheid. Daarnaast een enorme herrie van toeterende auto's, autoriksjas, motoren, vrachtwagens, bussen, kortom: alles met een vette uitlaat. We rijden door deze krioelende, stinkende massa naar Bandra East, waar de norbertijnen een school en sociaal centrum runnen middenin de sloppenwijken.

We lopen naar het Bandra East Community Centre waar het gonst van de activiteiten. Er zijn mooie zandtekeningen gemaakt, aardewerk lampjes beschilderd en de kinderen zijn prachtig gekleed omdat het Diwalifeest eraan komt. In de grote zaal ontvangen ze ons met vlammetje, stip en sjaal. De show begint met de allerkleinste kinderen, die te schuchter zijn om iets te doen. Op het podium mogen we daarna de prijzen uitreiken en we overhandigen voedselpakketten aan kwetsbare ouders.

Ze vragen een financiële bijdrage om de ondervoede peuters in de dagopvang melk en biscuits te kunnen geven.

Zwarte schimmel

Vervolgens lopen we het naaiatelier binnen, de Engelse les, computertraining en de beauty parlour. Hier krijgen jonge vrouwen gedurende vier maanden dagelijks twee uur les in make up voor de diverse feesten, verschillend per regio in India; manicure, henna paintings en haar knippen volgens de laatste mode. Helaas zien we veel regenschade in de salon, met grote zwarte schimmelplekken op het plafond en de wanden. Ook de spiegels zijn aangetast door het vocht. Er is reparatie nodig op het dak.

Plafondventilatoren voor schoolhal

We bezoeken de Cardinal Gracias High School zonder leerlingen, omdat het Diwali festival begint (het hindoe feest van het licht) en de kinderen vakantie hebben. Frs. Prem Arockia en Sebastian laten alles uitgebreid zien, zoals de zonnepanelen op het dak die mede door Solidair met India zijn gefinancierd en er gelukkig prima onderhouden bij liggen. We bekijken de nieuwbouw van de burens waar een gebouw van 24 verdiepingen oprijst en bespreken de toekomstplannen, terwijl we heerlijk sap uit een kokosnoot drinken. Dringend nodig zijn drie grote plafondventilators in de schoolhal, die de huidige 30 kleine moeten vervangen. Deze vergen minder onderhoud, maken minder herrie, kosten minder energie en gaan langer mee. Ook zijn er twee printer/copiers nodig, om zowel vertrouwelijke documenten en schoolexamens als 'gewoon' kopieerwerk te kunnen doen. Verder vragen ze om trainingsmaterialen voor vijf verschillende sporten, wat scholen intussen verplicht zijn om aan te bieden door de overheid.

Overkapping en beroepsopleiding

Voor de regentijd huren ze vijf maanden per jaar een overkapping en die willen ze graag permanent maken. Zodra ze hiervoor een vergunning hebben, is er behoefte aan financiële hulp.

Ook vragen ze een bijdrage aan de beroepsopleiding van talentvolle jong volwassenen met arme ouders, zodat ze daarna werk kunnen vinden en een fatsoenlijk loon kunnen verdienen.

Voor het Bandra East Community Centre vragen ze een financiële bijdrage om de ondervoede peuters in de dagopvang melk en biscuits te kunnen geven.

Stapsgewijs schoolgebouwen vervangen

Rondom de Cardinal Gracias High School die de Nederlandse norbertijnen 60 jaar geleden hebben gebouwd, worden de krottenwijken gesloopt en vervangen door hoge woonflats en commerciële kantoorgebouwen. Om de school voor te bereiden op deze veranderingen, hebben ze een masterplan gemaakt: hoe ze stapsgewijs schoolgebouwen kunnen vervangen, terwijl het onderwijs voor 4.500 leerlingen doorgaat. Gesprekken met de bank lopen: er is veel geld nodig voor solide nieuwbouw. Ambitueus, maar nodig, omdat ze na de laatste inspectie een vergunning voor drie jaar hebben gekregen in plaats van tien.

Het is alweer de laatste dag en Fr. Raimant en ik evalueren de projectbezoeken. Er wordt keihard gewerkt om het leven van de allerarmste mensen te verbeteren. Met onderwijs, gezondheidszorg, werk & inkomen en sociale voorzieningen.

Heel veel dank daarom aan alle donateurs, groot en klein!

Anja Bekkers,
directeur

